

Ang Basahon ni Daniel - Gatos ug Napulog-Usa

Pagbutyag sa Mahinungdanong Propetikanhong Kahulogan ni Abubakar sa Unang Alaut sa Pinadayag

Jeff Pippenger

2024-03-02

Sa masanagong kasaysayan sa unang Alaut, ang pangulo nga misunod kang Mohammed mao si Abu Bakr Abdullah ibn Abi Quhafa, ugangan ni Mohammed. Atong hisgutan siya ingong Abubakar. Sila ni Mohammed parehong gihisgotan sa unang upat ka mga bersikulo. Si Abubakar mao ang unang Islamikong magmamando human kang Mohammed, ug ang kasaysayan nagtala sa usa ka sugo nga iyang gihatag sa iyang mga sundalo, nga girepresentahan sa bersikulo 4 sa Pinadayag kapitulo 9. Ang maong sugo nagrepresentar sa proseso sa pagselyo nga nagsugod sa pag-abot sa ikatulong alaut, nga mao usab ang Ikapitong Trumpeta, nga mao usab ang pag-abot sa ikatulong manulonda.

Ug ang ikalimang manulonda mipatingog, ug nakita ko ang usa ka bitoon nga nahulog gikan sa langit ngadto sa yuta; ug kaniya gihatag ang yawi sa kahiladman nga walay kinutuban. Ug giablihan niya ang kahiladman nga walay kinutuban; ug may usok nga mitungha gikan sa kahiladman, sama sa aso sa usa ka dakong hudno; ug ang adlaw ug ang hangin mingitngit tungod sa aso sa kahiladman. Ug gikan sa aso migula ang mga dulong ngadto sa yuta: ug kanila gihatag ang gahum, maingon nga ang mga tanga sa yuta may gahum. Ug gisugo sila nga dili nila pagdaoton ang balili sa yuta, ni bisan unsang lunhaw nga butang, ni bisan unsang kahoy; kondili kadto lamang nga mga tawo nga walay timailhan sa Dios sa ilang mga agtang. Pinadayag 9:1-4.

Ang “bitoon” nga nahulog gikan sa langit mao si Mohammed, nga nagsugod sa iyang ministryo sa tuig 606. Si Mohammed gihatagan ug “yawē” nga maoy “moabli” sa “kahiladman nga walay kinutuban,” nga nagtugot sa “aso” sa pagngitngit sa “adlaw ug sa hangin,” ug nagpagula sa mga “dulong” nga gihatagan ug “gahum” sama sa gahum sa mga “tanga.” Ang yawē maoy usa ka gubat militar nga nakamugna ug pagkaluya sa kusog militar sa mga Romano, sa ingon nagtugot sa pagtungha sa pakiggubat sa Islam. Ang kahiladman nga walay kinutuban usa ka simbolo sa Arabia, ang natawhan sa Islam, ug ang aso nagrepresentar sa mini nga relihiyon sa Islam nga mokatap sa tibuok yuta ug mopanag-ya sa mao ra nga heograpiya nga pagadagsaon sa mga pundok sa mga dulong nga manglabay sa amihanang Aprika, habagatang Europa, ug Arabia. Ang mga dulong usa ka simbolo sa Islam, ug ang gahum sa matagnaong paagi nagrepresentar sa gahum militar. Ang ilang gahum maoy sama sa mga tanga, nga motigdas sa dili damha. Si Uriah Smith nag-ingon:

“Usa ka bitoon nahulog gikan sa langit ngadto sa yuta; ug kaniya gihatag ang yawē sa walay-kahulugngang bung-aw.

“Samtang ang Persianhong monarka nagpalandong sa mga katingalahan sa iyang arte ug gahum, nakadawat siya ug usa ka sulat gikan sa usa ka dili iladong lungsoranon sa Mecca, nga nagaagda kaniya sa pag-ila kang Mohammed ingon nga apostol sa Dios. Gisalikway niya ang

maong pagdapit, ug gigisi ang sulat. ‘Mao kini,’ misinggit ang Arabianhong propeta, ‘nga pagagision sa Dios ang gingharian, ug isalikway ang pangamuyo ni Chosroes.’ Nahimutang sa utlanan niining duruha ka mga emperyo sa Sidlakan, si Mohammed mitan-aw uban sa tago nga kalipay sa pag-uswag sa ilang magkaatbang nga pagkalaglag; ug sa taliwala sa mga kadaugan sa Persia, nangahas siya sa pagtagna nga, sa dili pa molabay ang daghang mga tuig, ang kadaugan mobalik pag-usab ngadto sa mga bandila sa mga Romano. ‘Sa panahon nga giingon nga gihatag kining tagna-a, walay propesiya nga labaw pang halayo sa katumanan niini, sanglit ang unang napulog-duha ka tuig ni Heraclius nagpahibalo sa nagkaduol nga pagkahugno sa emperyo.’...”

“Gidaugdaug ni Chosroes ang Romanhong kabtangan sa Asia ug Aprika. Ug ‘ang Romanhong imperyo,’ niadtong panahona, ‘nahibilin na lamang ngadto sa mga kuta sa Constantinople, uban sa nahabiling bahin sa Gresya, Italya, ug Aprika, ug pipila ka mga lungsod sa baybayon, gikan sa Tiro hangtod sa Trebizond, sa kabaybayonan sa Asia. Ang kasinatian sulod sa unom ka tuig sa katapusan nakadani sa Persianhong monarka sa pagbiya sa pagpanakop sa Constantinople, ug sa pagtino sa tinuig nga buhis isip lukat sa Romanhong imperyo,—usa ka libo ka talento nga bulawan, usa ka libo ka talento nga salapi, usa ka libo ka sutlang kupo, usa ka libo ka kabayo, ug usa ka libo ka mga ulay. Si Heraclius miuyon niining mga makauulaw nga kondisyon. Apan ang panahon ug luna nga iyang naangkon aron matigom kadtong mga bahandi gikan sa kakabus sa Sidlakan gigamit nga may dakong kakugi sa pagpangandam alang sa usa ka maisugon ug desperadong pag-atake.’”

“Ang hari sa Persia nagtamay sa ngilngig nga Saracen, ug gibiyabiay ang mensahe sa giingong propeta sa Mecca. Bisan ang pagkapukan sa imperyong Romano dili unta makabukas ug pultahan alang sa Mohammedanismo, ni alang sa pag-uswag sa armadong mga tigpalapnag sa Saraceno sa usa ka limbong, bisan pa kon ang monarka sa mga Persia ug ang chagan sa mga Avar (ang manununod ni Attila) maoy nagbahinay sa ilang taliwala sa mga salin sa mga gingharian sa mga Caesar. Si Chosroes mismo napukan. Ang mga monarkiya sa Persia ug Roma nagwagtang sa kusog sa usag usa. Ug sa wala pa ikahatag ang usa ka espada ngadto sa mga kamot sa mini nga propeta, kini gihampak gikan sa mga kamot niadtong unta makapugong sa iyang dagan ug makadugmok sa iyang gahum.”

“Sukad pa sa mga adlaw nila Scipio ug Hannibal, walay mas maisugon nga buluhaton nga gisulayan kay sa nahimo ni Heraclius alang sa pagluwas sa imperyo. Gisubay niya ang iyang mabinantayon ug makuyaw nga dalan agi sa Black Sea ug sa kabukiran sa Armenia, misulod ngadto sa kasingkasing sa Persia, ug gipabalik ang mga kasundalohan sa dakong hari ngadto sa pagpanalipod sa ilang nagdugo nga yuta.”

“Sa gubat sa Nineveh, nga mabangis gayod nga gikaaway sukad sa kaadlawon hangtod sa ika-onse ka takna, kaluhaan ug walo ka mga bandila, gawas pa niadtong tingali nangabali o nagisi, ang nakuha gikan sa mga Persiano; ang labing dakong bahin sa ilang kasundalohan gipamutol ngadto sa mga tipik, ug ang mga mananaog, nga nagtago sa ilang kaugalingong kapildihan, milabay sa gabii didto sa natad sa gubat. Ang mga siyudad ug mga palasyo sa Asiria gibuksan sa unang higayon ngadto sa mga Romano.”

“Ang emperador sa Roma wala mapalig-on pinaagi sa mga pagpanakop nga iyang naangkon; ug sa samang higayon, ug pinaagi sa samang mga paagi, naandam usab ang usa ka dalan alang sa daghang mga Saracen gikan sa Arabia, sama sa mga dulon gikan sa maong rehiyon, nga, samtang nagpakaylap sa ilang paglakaw sa mangitngit ug malimbongong tinuohan ni Mohammed, sa madali mikatap sa tibuok Persyanong imperyo ug sa Romanhong imperyo.

“Dili na unta gitinguha pa ang labaw pang hingpit nga ilustrasyon niini nga kamatuoran kay sa gihatag sa mga panapos nga pulong sa kapitulo gikan kang Gibbon, diin gikuha ang nangaging mga kinutlo. ‘Bisan pa nga usa ka mananaog nga kasundalohan naporma ilalom sa bandila ni Heraclius, ang dili kinaiyanhong paningkamot daw nakapakapoy hinoon kay sa nakapabansay sa ilang kusog. Samtang ang emperador nagmadaogon didto sa Constantinople o Jerusalem, usa ka walay dungog nga lungsod sa utlanan sa Syria gilungkab sa mga Saracen, ug ilang gipamatay ang pipila ka mga sundalo nga miabante aron sa pagluwas niini,—usa ka kasagarang ug walay hinungdan nga hitabo, kon dili pa lamang kini mao ang pasiuna sa usa ka gamhanang rebolusyon. Kining mga tulisan mao ang mga apostoles ni Mohammed; ang ilang mabalatianong kaisog migula gikan sa kamingawan; ug sa kataposang walo ka tuig sa iyang paghari, nawad-an si Heraclius ngadto sa mga Arabo sa mao rang mga lalawigan nga iyang giluwag gikan sa mga Persian.”

“‘Ang espiritu sa limbong ug kapin kaigmat, kansang puloy-anan dili sa mga langit,’ gibuhian sa yuta. Ang kahiladman nga walay kinutuban nanginahanglan lamang ug yawi aron maablihan kini, ug kadtong yawia mao ang pagkapukan ni Chosroes. Sa pagtamay iyang gigisi ang sulat sa usa ka walay dungog nga lungsoranon sa Mecca. Apan sa dihang gikan sa iyang ‘kalayo sa himaya’ siya nahulog ngadto sa ‘tore sa kangitngit’ nga walay mata nga makatuhop, ang ngalan ni Chosroes sa kalit pagatabunan sa kalimot sa atubangan sa ngalan ni Mohammed; ug ang bulan nga gasikop daw nagpaabot lamang sa iyang pagsubang hangtod sa pagkapukan sa bitoon. Si Chosroes, human sa iyang hingpit nga kapildihan ug pagkawala sa gingharian, gipatay sa tuig 628; ug ang tuig 629 gimarkahan sa ‘pagbuntog sa Arabia,’ ug ‘ang unang gubat sa mga Mohammedan batok sa Romanhong emperyo.’ ‘Ug ang ikalima nga manulonda mihuyop, ug nakita ko ang usa ka bitoon nga nahulog gikan sa langit ngadto sa yuta; ug kaniya gihatag ang yawi sa kahiladman nga walay kinutuban. Ug iyang giablihan ang kahiladman nga walay kinutuban.’ Nahulog siya ngadto sa yuta. Sa dihang nahurot ang kusog sa Romanhong emperyo, ug ang dakong hari sa Sidlakan naghigda nga patay sa iyang tore sa kangitngit, ang pagpangawat sa usa ka walay dungog nga lungsod sa utlanan sa Syria mao ‘ang pasiuna sa usa ka gamhanang rebolusyon.’ ‘Ang mga tulisan mao ang mga apostoles ni Mohammed, ug ang ilang mabalatianong kaisog migula gikan sa kamingawan.”’

“Ang Kahiladman nga Walay Kinutuban.—Ang kahulogan niini nga termino mahimong masabtan gikan sa Grego, nga gihubit nga ‘halawom, walay kinutuban, halalum gayud,’ ug mahimong nagtumong sa bisan unsang dapit nga awaaw, biniyaan, ug walay pag-uma. Gigamit kini mahitungod sa yuta sa iyang sinugdanang kahimtang sa kagubot. Gen. 1:2. Niini nga kahimtang kini angayng motumong sa wala mailhing mga kamingawan sa disyerto sa Arabia, gikan sa mga utlanan niini migula ang mga panon sa mga Saracen nga sama sa mga pundok sa dulon. Ug ang pagkapukan ni Chosroes, ang hari sa Persia, angay gayud nga ihulagway ingon nga pag-abli sa kahiladman nga walay kinutuban, tungod kay kini nag-andam sa dalan alang sa

mga sumusunod ni Mohammed sa paggula gikan sa ilang malaw-ayng nasod, ug sa pagpakaylap sa ilang malimbongong mga pagtulon-an pinaagi sa kalayo ug espada, hangtod nga ilang napalapad ang ilang kangitngit ibabaw sa tibook Sidlakang emperyo.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495–498.

Ang unang kaalautan, nga mao ang ikalimang trumpeta, nagtimaan sa sinugdanan sa pakiggubat sa Islam batok sa Roma, ug kini nagtimaan usab sa usa ka gubat tali sa Roma ug Persia diin nidaog ang Roma, apan sa pagbuhat niini naubos niini ang iyang kusog militar sa ingon nga sukod nga dili na niini mapugngan ang pagtungha sa gahum sa Islam. Ang mga propetikong kinaiya sa unang kaalautan ug sa ikaduhang kaalautan nagtimaan sa mga propetikong kinaiya sa ikatulong kaalautan, ug mahinungdanon nga ilhon ang unang duha ka mga kaalautan ingon nga mga simbolo sa kasaysayan sa ikatulong kaalautan, kay kana nga kasaysayan nagrepresentar sa panahon sa pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga nagsugod niadtong Setyembre 11, 2001. Human sa propetikong kasaysayan nga girepresentahan ni Mohammed sa unang tulo ka mga bersikulo, ang bersikulo upat nagpaila kang Abubakar, ang unang pangulo sunod kang Mohammed.

Ug gimandoan sila nga dili nila dauton ang balili sa yuta, ni ang bisan unsang luntiang butang, ni ang bisan unsang kahoy; kondili kadto lamang nga mga tawo nga walay timri sa Dios sa ilang mga agtang. Pinadayag 9:4.

Ang sugo ni Abubakar nagtudlo sa mga mandirigmang Islamiko nga maghimo ug kalainan tali sa duha ka matang sa mga magsisimba nga anaa sa mga teritoryo sa Roma niadtong panahona. Ang usa ka pundok mao ang mga Katoliko, nga may pipila ka mga ordeng relihiyoso nga nag-ahit sa likod nga bahin sa ilang mga ulo (ang tonsure), ug nagtuman sa pagsimba sa Adlaw nga Domingo. Ang laing pundok mao ang mga tigtuman sa ikapitong-adlaw nga Igpapahulay, ug ang Igpapahulay mao ang selyo sa Dios.

“Human sa kamatayon ni Mohammed, siya gipulihan sa pagmando ni Abubekr, A.D. 632, nga, sa diha nga lig-on na niyang natukod ang iyang kagamhanan ug pangagamhanan, nagpadala ug usa ka sirkular nga sulat ngadto sa mga banay sa Arabia, diin ang mosunod maoy usa ka kinutlo:—

““Sa dihang makig-away kamo sa mga gubat sa Ginoo, paninguhaa ang inyong kaugalingon sama sa mga lalaki, nga dili motalikod; apan ayaw tugoti nga ang inyong kadaugan mahugawan sa dugo sa mga babaye ug mga bata. Ayaw laglaga ang bisan unsang mga palma, ni sunoga ang bisan unsang mga uma sa lugas. Ayaw putla ang bisan unsang mga kahoyng mamunga, ni pagbuhata ug dautan sa kahayupan, gawas lamang niadtong inyong ihawon aron kan-on. Ug sa dihang maghimo kamo ug bisan unsang pakigsaad o kondisyon, tumanon ninyo kini, ug mahimong matinumanon sa inyong pulong. Ug samtang manglakaw kamo, makakaplag kamo ug pipila ka mga relihiyosong tawo nga nagkinabuhi nga nag-inusara sa mga monasteryo, ug nagtinguha sa ilang kaugalingon sa pag-alagad sa Dios nianang paagiha; pasagdi sila, ug ayaw sila patya ni laglaga ang ilang mga monasteryo. Ug makakaplag kamo ug lain nga matang sa mga tawo nga iya sa sinagoga ni Satanas, nga may mga inahitang purongpurong; siguroha nga inyong hiwaon ang ilang mga bagolbagol, ug ayaw sila hatagi ug

kalooy hangtod nga sila mahimo rang mga Mohammedan o mobayad ug buhis.”

“Wala isulti sa tagna ni sa kasaysayan nga ang mas maloloy-ong mga sugo gituman nga may sama ka maigmatong pag-amping ingon sa mabangis nga mando; apan mao kana ang gisugo kanila. Ug ang nangaging mga pulong mao lamang ang mga pahimangno nga gitipigan ni Gibbon nga gihatag ni Abubekr ngadto sa mga pangulo kansang katungdanan mao ang pagpagula sa mga sugo ngadto sa tanang mga panon sa mga Saracen. Ang mga sugo nagkatugbang sa tagna diha sa samang makapihig nga paagi, daw ang kalipa mismo naglihok diha sa inila maingon man sa tuwirang pagtuman sa usa ka labawng mando kay sa mando sa mortal nga tawo; ug sa mismong buhat sa paggula aron makig-away batok sa relihiyon ni Jesus, ug sa pagpalapad sa Mohammedanismo ilis niini, iyang gisubli ang mga pulong nga gitagna sa Pinadayag ni Jesu-Cristo nga iyang igaingon.

“Ang Selyo sa Dios diha sa Ilang mga Agtang.—Sa mga pamulong mahitungod sa kapitulo 7:1–3, atong gipakita nga ang selyo sa Dios mao ang Igpapahulay sa ikaupat nga sugo; ug ang kasaysayan dili hilom mahitungod sa kamatuoran nga dihay mga tigtuman sa tinuod nga Igpapahulay sa tibuok niining kasamtangang dispensasyon. Apan dinhi mitungha ang pangutana sa daghan, kinsa man kadtong mga tawhana nga niining panahona may selyo sa Dios diha sa ilang mga agtang, ug nga tungod niana nahimong gawasnon gikan sa pagpanglupig sa mga Mohammedanhon? Hinaut nga hinumdoman sa magbabasa ang kamatuoran, nga nahisgutan na, nga dihay mga tawo sa tibuok niining dispensasyon nga may selyo sa Dios diha sa ilang mga agtang, o maalamong mga tigtuman sa tinuod nga Igpapahulay; ug hinaut nga ilang hunahunaon pa gayud nga ang gipahayag sa tagna mao nga ang mga pag-atake niining makalaglagong gahum Turko dili ipunting batok kanila, kondili batok sa laing hut-ong. Sa ingon ang hilisgutan mahigawas gikan sa tanang kalisdanan; kay mao lamang kini ang tinuod nga gipahayag sa tagna. Usa lamang ka hut-ong sa mga tawo ang tuwirang gipakita sa teksto; nga mao, kadtong walay selyo sa Dios diha sa ilang mga agtang; ug ang pagluwas niadtong adunay selyo sa Dios gisulod lamang pinaagi sa pagpasabot. Busa, wala kita makakat-on gikan sa kasaysayan nga bisan kinsa kanila naapil sa bisan unsang mga kalamidad nga gipahinabo sa mga Saracen batok sa mga tumong sa ilang pagdumot. Gisugo sila batok sa laing hut-ong sa mga tawo. Ug ang paglaglag nga moabot ibabaw niining hut-ong sa mga tawo wala ipahimutang nga kasumpaki sa pagluwas sa ubang mga tawo, kondili sa mga bunga ug kapatan-onan lamang sa yuta; sa ingon, Ayaw ninyo hilabti ang sagbot, ang mga kahoy, ni ang bisan unsang lunhaw nga butang, kondili usa lamang ka piho nga hut-ong sa mga tawo. Ug sa katumanan niini, atong makita ang katingad-ang talan-awon sa usa ka kasundalohan sa mga manlulugob nga nagpasaylo niadtong mga butanga nga kasagarang laglagon sa ingon nga mga kasundalohan, nga mao, ang nawong ug mga abot sa kinaiyahan; ug, sa pagpadayon sa ilang gitugot nga pagpasakit niadtong mga tawong walay selyo sa Dios diha sa ilang mga agtang, nangpikas sa mga bagolbagol sa usa ka hut-ong sa mga relihiyoso nga may kiniskis nga mga purongpurong, nga sakop sa sinagoga ni Satanas.”

“Walay pagduhaduha nga kini usa ka pundok sa mga monghe, o laing bahin sa Romano Katolikong Iglesya. Batok kanila gitumong ang mga hinagiban sa mga Mohammedano. Ug alang kanamo daw adunay usa ka pinasahi nga pagkahaom, kon dili man gayud katuyoan, sa paghulagway kanila ingon nga mga tawo nga walay timri sa Dios sa ilang mga agtang; sanglit

mao kana gayud ang iglesya nga nangawat sa balaod sa Dios sa iyang timri, pinaagi sa pagwagtang sa tinuod nga Igpapahulay, ug sa pagtukod ug usa ka peke puli niini. Ug wala kami makasabot, gikan man sa tagna o sa kasaysayan, nga kadtong mga tawhana nga gisugo ni Abubekr sa iyang mga sumusunod nga dili hilabtan, nanag-iy sa timri sa Dios, o nga sa kinahanglang paagi naglangkob sa katawohan sa Dios. Kinsa sila, ug tungod sa unsang hinungdan sila giluwat, wala ipahibalo kanamo sa kulang nga pagpamatuod ni Gibbon, ug wala kami'y laing paagi sa pagkahibalo; apan anaay kami sa tanang katarungan sa pagtuo nga walay usa niadtong mga may timri sa Dios nga gihilabtan, samtang laing pundok, nga sa mapasiugdaong paagi wala niini, gipamatay pinaagi sa espada; ug sa ingon ang mga detalye sa tagna hingpit nga natuman.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500–502.

Gikonsolida ni Abubakar ang mga sumusunod ni Mohammed ngadto sa usa ka Kalipato human sa kamatayon ni Mohammed; busa, bisan pa nga sila duha ka magkalahi nga mga personahe sa kasaysayan, kung pagatan-awon sila nga manag-uban nagrepresentar sila sa sinugdanan sa pagpamatuod sa Islam sa unang kaalautan, ug ang makasaysayanong personahe nga nagtimaan sa kasaysayan sa unang kaalautan mao si Mohammed.

Sa sinugdang kasaysayan sa ikaduhang kasakitan, gisakop ni Mohammed II ang Constantinople niadtong 1453. Niadtong 1449, ang upat ka mga manulonda, nga nagrepresentar sa Islam, gipagawas. Ang sinugdanan ug katapusan sa unang kasakitan gitimaan, sa tagsa-tagsa, ni Mohammed, ang una ug ang ikaduha. Sa pagtagna, ang sinugdanan ug katapusan sa kasaysayan sa unang kasakitan nagadala sa timaan sa Alpha ug Omega.

Ang sinugdanan sa ikaduhang kaalaut naglakip sa usa ka tagna sa panahon mahitungod sa upat ka mga manulonda, nga nagrepresentar sa Islam nga sa maong panahon gibuhian, ug unya gipugngan niadtong Agosto 11, 1840. Gikan nianang puntoha hangtod sa Oktubre 22, 1844, gihulagway ang pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang sinugdanan sa ikaduhang kaalaut nagpaila sa pagbuhi sa Islam, ug ang katapusan niini nagtimaan sa pagpugong sa Islam. Ang nahaunang kaalaut ug ang ikaduhang kaalaut parehong adunay tukmang mga timailhang tagna nga nagdugtong sa ilang mga sinugdanan ngadto sa ilang mga katapusan.

Ang unang duha ka kasakit kinahanglan ipahiluna ibabaw sa usag usa, “linya ibabaw sa linia,” aron mailhan ang ikatulong kasakit. Usa sa mga propetikong kinaiya nga gipaila sa unang duha ka mga saksi sa Islam mao nga sila nagrepresentar sa usa ka piho nga yugto sa panahon nga nagtimaan sa sinugdanan ug sa katapusan pinaagi sa timaan sa Alpha ug Omega. Anaa usab kanila ang usa ka ikaduhang timaan, kay ang sinugdanan sa unang kasakit nag-ila sa pagpatik sa katawhan sa Dios, ug ang katapusan sa ikaduhang kasakit usab nag-ila sa pagpatik sa katawhan sa Dios.

Ang ikatulong alaut miabot sa dihang ang Islam kalit ug wala damha miatake sa mananap sa yuta sa Pinadayag trese, sa ingon niana gisugdan ang panahon sa pagtimri. Ang pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo matapos sa haduol na nga balaod sa Domingo, ug isip tubag niana nga apostasya ang nasudnong apostasya pagasundan sa nasudnong pagkalaglag. Sumala sa gihulagway nga matang diha sa pagano nga Roma ug sa papal nga Roma, ang nasudnong pagkalaglag pagatumanon pinaagi sa mga paghukom sa trumpeta sa Dios. Ang tulo ka mga alaut mga trumpeta

usab. Ang Islam sa ikatulong alaut, moigo pag-usab sa kalit ug wala damha sa haduol na nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa, sa dihang ang panahon sa pagtimri sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo matapos. Kana nga panahon gihulagway na nga matang pinaagi sa sinugdanang yugto sa nahaunang alaut, ug usab pinaagi sa katapusang yugto sa ikaduhang alaut.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

Ug nakita ni Sarah ang anak ni Hagar nga Ehiptohanon, nga iyang gianak kang Abraham, nga nagbiaybiay. Busa miingon siya kang Abraham, Isalikway kining ulipon nga babaye ug ang iyang anak; kay ang anak niining ulipon nga babaye dili mahimong manununod uban sa akong anak, si Isaac gayud. Ug ang maong butang hilabihan ka masakit sa panan-aw ni Abraham tungod sa iyang anak. Apan miingon ang Dios kang Abraham, Ayaw kining ikasubo sa imong panan-aw tungod sa bata, ug tungod sa imong ulipon nga babaye; sa tanan nga giingon ni Sarah kanimo, pamatia ang iyang tingog; kay diha kang Isaac pagatawgon ang imong kaliwatan. Ug usab sa anak sa ulipon nga babaye himoon ko siyang usa ka nasod, tungod kay siya imong kaliwatan. Ug si Abraham mibangon sayo sa buntag, ug mikuha ug tinapay, ug usa ka sudlanan sa tubig, ug gihatag kini kang Hagar, gibutang sa iyang abaga, ug ang bata, ug gipapauli siya: ug milakaw siya, ug nagsuroysuroy sa kamingawan sa Beersheba. Ug nahurot ang tubig sa sudlanan, ug iyang gibutang ang bata ilalom sa usa sa mga kahoyng sapinit. Ug milakaw siya, ug milingkod sa atbang niya nga halayo-hilayo, ingon sa gilay-on sa usa ka pana; kay miingon siya, Hinaut nga dili ko makita ang kamatayon sa bata. Ug milingkod siya sa atbang niya, ug gipatugbaw ang iyang tingog, ug mihilak. Ug nadungog sa Dios ang tingog sa bata; ug ang manulonda sa Dios mitawag kang Hagar gikan sa langit, ug miingon kaniya, Unsay nakaaghat kanimo, Hagar? ayaw kahadlok; kay nadungog sa Dios ang tingog sa bata didto sa iyang nahimutangan. Tindog, bayaw ang bata, ug kupti siya sa imong kamot; kay himoon ko siya nga usa ka dakung nasod. Ug gibuksan sa Dios ang iyang mga mata, ug nakita niya ang usa ka atabay sa tubig; ug miadto siya, ug gipuno ang sudlanan sa tubig, ug gipainom ang bata. Ug ang Dios nag-uban sa bata; ug midaku siya, ug mipuyo sa kamingawan, ug nahimong usa ka magpapana. Genesis 21:9–20.